

21. ФЕБРУАР – МЕЂУНАРОДНИ ДАН МАТЕРЊЕГ ЈЕЗИКА

УНЕСКО је прогласио 1999. године, 21. фебруар, као Дан матерњег језика на Генералној скупштини Уједињених нација, која је признала резолуцијом овај празник и одредила 2008. годину за међународну годину језика. Празник је настао на иницијативу Бангладеша (бившег Источног Пакистана). У тој држави **21. фебруара 1952.** одржани су протести у организацији Покрета за бенгалски језик, када су полиција и војска убили неколико студената у Даки. Овоме је претходио јавни митинг, 21. марта 1948. када је Мохамед Али Јина, генерални гувернер Пакистана, прогласио **УРДУ, јединим званичним језиком** Западног и Источног Пакистана.

Међународни дан матерњег језика редовно прослављају земље чланице УНЕСКО-а како би промовисале **језичку и културну разноликост**, те вишејезичност.

Матерњи језик је **први језик**, који научимо, који се у дјетињству научи, у породици и ширем окружењу.

Матерњи језик је **наслеђе**.

Матерњи језик је **идентитет једног народа**. Језик је **држава**. Језик је **култура**.

Како да сачувамо језик, културу и идентитет? **Волимо свој језик! Пишимо правилно! Користимо ријечи из свог језика! Читајмо дјела на свом језику!** Тако ћемо сачувати и **народ**, и **културу**, и **традицију**, и **језик**.

Најљепша дјела су написана на матерњем језику. Најмудрије поруке владари су упутили свом народу на матерњем језику.

Завештање Стефана Немање гласи:

„Чувајте, чедо моје мило, језик као земљу. Реч се може изгубити као град, као земља, као душа. А шта је народ изгуби ли језик, земљу, душу?

Народ који изгуби своје речи престаје бити народ. Језик је, чедо моје, тврђи од сваког бедема.“

Једна од најљепших порука исписана је најљепшим ријечима на матерњем српском језику!

ДОМОВИНА СЕ БРАНИ ЛЕПОТОМ

**Домовина се брани цветом
и пчелом у цвету
маком и сунцокретом
и птицом у лету.**

**Домовина се брани књигом
и песмом о небу
сестрином сузом и мајчином бригом
и оним брашном у хлебу.**

**Домовина се брани лепотом
и чашћу и знањем
домовина се брани животом
и лепим васпитањем.**

Завршићемо причу о важности матерњег језика овом дивном пјесмом Љубивоја Ршумовића, али и поруком Душка Радовића: „Волимо српски језик свакога дана помало. Српски језик нема никога другог осим нас.“